

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

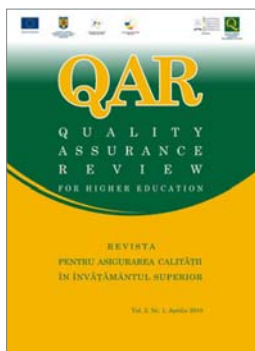

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OPOSDRU

AGENȚIA ROMÂNĂ
DE ASIGURARE A
CALITĂȚII ÎN
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Quality Assurance Review for Higher Education

Student cu competențe globale – o perspectivă asupra învățământului superior din România

Andra Camelia Cordoș

Quality Assurance Review, Vol. 2, Nr. 1, Aprilie 2010, p. 22 – 23

Publicat de: Consiliul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior - ARACIS

Locul publicării: București, România

Tipul publicației: tipărit, online

Quality Assurance Review este editată în cadrul proiectului „Asigurarea calității în învățământul superior din România în context european. Dezvoltarea managementului calității academice la nivel de sistem și instituțional”, Contract POSDRU/2/1.2/S/1, cod proiect 3933.

Pentru a reproduce un text din revistă este necesar acordul scris al colegiului de redacție al revistei Quality Assurance Review.

Răspunderea pentru textele scrise aparține autorilor.

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Investește în
OAMENI

Student cu competențe globale – o perspectivă asupra învățământului superior din România

Andra Camelia Cordoș

Student evaluator ARACIS

*Organizația Studenților din Universitatea „Babeș-Bolyai”
cordosandra@gmail.com*

Rezumat: *Una dintre provocările universităților din România este să ofere studenților informații relevante pentru secolul în care trăim. Pentru asta este important să regândim rolul pe care tehnologia îl are în educație, și să facem legătura între nevoile studentului și resursele disponibile.*

Cuvinte cheie: *student cu competențe globale, educație globală, tehnologie, educație media, curriculum, student în secolul XXI.*

Abstract: *One of the challenges the universities of Romania have to face lies in offering the students relevant information for the century in which we live. Because of this, it is important to rethink what role technology has in education, and to find the links between the student's needs and the available resources.*

Key words: *globally competent student, global education, technology, media education, curriculum, 21st century learner.*

Este ușor de observat faptul că lumea în care trăim se schimbă în viteză, iar efectele globalizării sunt puternic resimțite și în domeniul educației. Tehnologia – telefoanele, calculatoarele, internetul, etc. – reprezintă pentru studenții de astăzi instrumente pe care le utilizează zilnic și care le sunt familiare, în aceeași măsură în care radioul sau televizorul erau pentru generația trecută. Această afirmație atrage după sine urgența dezvoltării unui sistem de educație capabil să răspundă pe de o parte cerințelor mondiale de pe piața muncii, iar pe de altă parte se impune adaptarea curriculei la nevoile studentului secolului XXI.

Global skills

Sistemul de învățământ din România trebuie să aibă în vedere pregătirea studenților pentru lumea care îi așteaptă. Altfel spus, odată ieșiți de pe băncile facultăților, studenții trebuie să dețină așa-numitele „competențe globale“ care îi fac valoroși pe piața muncii. Educația globală pornește de la premisa că studentul trebuie să cunoască probleme și teme de actualitate, care traversează granițele naționale și să înțeleagă interconectivitatea dintre sisteme – cultural, ecologic, economic, politic și tehnologic. Pentru a răspunde presiunii schimbării permanente din mediul înconjurător, studenții vor avea nevoie de cunoștințe teoretice, dublate de cunoștințe tehnologice, competențe și abilități.

Digital education

Se impune întrebarea „care sunt nevoile studenților de astăzi“? Dacă recunoaștem faptul că studenții de astăzi învață diferit, și considerăm adevărată afirmația - „studenții înțeleg informația digitală“ tocmai pentru că face parte din lumea lor, este nevoie să ne asigurăm că modul în care studenții învață cu ajutorul tehnologiei este în acord cu modul în care ei trăiesc cu tehnologia.

Modul în care profesorii din universitățile românești transmit informația către studenți, și mijloacele prin care comunică cu aceștia se bazează încă în mare măsură pe sistemul tradițional, în care studentul este mai mult un actor pasiv, o țintă a informației de la care nu se așteaptă feedback. Transmiterea informației către studenți prin discursul tradițional în care dinamica comunicării devine

una limitată, nu mai răspunde profilului studentului secolului XXI – un student care așteaptă să fie surprins și captivat prin creativitatea și inovația metodelor de predare, însoțite, de preferat, de o bază tehnologică și exemple relevante. Realitatea faptului că avem de-a face cu o masificare a învățământului în care studenții sunt în mare parte absenți din procesul de educare, poate fi schimbată prin regândirea canalului de comunicare student – profesor și adaptarea procesului de educație la așteptările studentului.

Una dintre temele de gândire pe care ar trebui să le avem în vedere ar fi măsura în care este reflectată, în actualul sistem de învățământ, influența tehnologiei, și ce fac universitățile pentru a elimina discrepanța dintre modul în care studenții învață la cursuri și cel cu care sunt obișnuiți să lucreze acasă. Marea masă de studenți sunt obișnuiți să lucreze pe calculatoare, au acces la internet pe care îl folosesc în accesarea resurselor electronice și în pregătirea lor profesională, își iau notițe pe laptop sau direct pe wiki, folosesc facebook, email, sunt mai dinamici și creativi. Faptul că ei și-au dezvoltat un mod propriu de comunicare nu mai poate fi ignorat, ci din contră, trebuie încorporat și exploatat în procesul de educație. Un sistem de educație eficient presupune pe de o parte o mai mare interacțiune în procesul de învățare și filtrarea constantă a feedbackului din partea studenților, iar pe de altă parte, ca profesorii să fie capabili să folosească puterea tehnologiei. Prin faptul că studenții simt nevoia că informația trebuie regândită și că au nevoie de platforme pentru participare, putem conchide că avem nevoie de un sistem de educație care să promoveze mai mult educația prin media și informația digitală.

Tranziția de la un sistem închis, unde modul în care studentul învață este controlat, la un sistem deschis în care studentului i se permite să jongleze cu instrumentele care îi sunt cele mai familiare în acumularea cunoștințelor impune încurajarea folosirii acestora în comun, de către student și profesor, în egală măsură, în procesul de predare-învățare.

Simpla transmitere a informațiilor teoretice către studenți și însușirea lor fără ca aceștia să le înțeleagă utilitatea și aplicarea practică este o chestiune de maximă importanță ce nu trebuie ignorată. Universitățile au responsabilitatea de a pregăti studenții nu doar pentru a deveni informați, ci accentul trebuie pus pe formarea acestora ca studenți competenți, capabili să comunice, să gândească, să aplice, să analizeze situațiile și să le treacă prin propriul sistem de valori, să evalueze, să creeze și să critice în egală măsură.

Într-o lume dinamică în care informația devine „depășită“ de la o zi la alta, universitățile vor trebui să-și actualizeze curricula permanent pentru a pregăti studenți capabili să reacționeze pozitiv față de schimbările și tendințele mondiale pe de piața muncii, iar tehnologia este parte din această lume dinamică. Trebuie, prin urmare, să devenim participanți activi ai tehnologiei, nu doar observatori ai acesteia.